Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS BESLUT (fjärde avdelningen)

den 19 mars 2012*

”Konkurrens — Konkurrensbegränsande samverkan — Missbruk av dominerande ställning — Avslag på klagomålet — Berättigat intresse — Gemenskapsintresse — Uppenbart att talan i vissa delar inte kan tas upp till sakprövning och i övriga delar är ogrundad”

I mål T-273/09,

**Associazione ”Giùlemanidallajuve”**, Cerignola (Italien), företrädd av advokaterna L. Misson, G. Ernes och A. Pel,

sökande,

mot

**Europeiska kommissionen**, företrädd av A. Bouquet och V. Di Bucci, båda i egenskap av ombud, biträdda av advokaten J. Derenne,

svarande,

med stöd av

**Fédération Internationale de Football Association (FIFA)**, Zürich (Schweiz), företrädd av advokaterna A. Barav och D. Reymond,

intervenient,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2009) 3916 av den 12 maj 2009, som antagits med stöd av artikel 7.2 i kommissionens förordning (EG) nr 773/2004, om avslag på sökandens klagomål, med motiveringen att sökanden saknat berättigat intresse och att det saknades gemenskapsintresse, avseende en påstådd överträdelse av artiklarna 81 EG och 82 EG av Federazione Italiana Giuoco Calcio, Comitato Olimpico Nazionale Italiano, Union des associations européennes de football och Fédération Internationale de Football Association i samband med disciplinära åtgärder som vidtagits mot Juventus Football Club SpA i Turin (Italien) (ärende COMP/39464 – Supporters Juventus Turin/FIGC-CONI-UEFA-FIFA),

meddelar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen),

sammansatt av ordföranden I. Pelikánová samt domarna K. Jürimäe och M. van der Woude (referent),

justitiesekreterare: E. Coulon,

* Rättegångsspråk: franska.

följande

## Beslut

### Bakgrunden till tvisten

1 Associazione ”Giùlemanidallajuve” (nedan kallad föreningen eller sökanden) är en ideell förening vars medlemmar består av delägare, minoritetsaktieägare och supportrar i Juventus Football Club SpA i Turin (Italien) (nedan kallad Juventus).

2 Föreningen har bildats i syfte att tillvarata sina medlemmars intressen och att bestrida de disciplinära åtgärder som vidtogs mot Juventus år 2006 med anledning av vissa olagliga förfaranden som klubben vidtagit i syfte att påverka urvalet av domare.

3 Dessa åtgärder gentemot Juventus beslutades av Federazione Italiana Giuoco Calcios (italienska fotbollsfederationen, nedan kallad FIGC) federala överklagandenämnd genom ett beslut av den 14 juli 2006. Åtgärderna fastställdes därefter i allt väsentligt av FIGC:s federala domstol genom ett beslut av den 25 juli 2006 och av Comitato Olimpico Nazionale Italianos (Italiens olympiska kommitté, nedan kallad CONI) avdelning för medling och skiljeförfaranden i beslut av den 27 oktober 2006. Åtgärderna innebar att Juventus påfördes böter, att klubben fråntogs dess italienska mästartitel för säsongen 2004/2005, att den inte erhöll den italienska mästartiteln för säsongen 2005/2006 och att den flyttades ned till sista plats i serie A i den italienska ligan under sistnämnda säsong. Till följd av detta beslut var Juventus tvungen att spela i serie B under säsongen 2006/2007 med ett avdrag på nio poäng och fick inte, på europeisk nivå, delta i Champions League under denna säsong, trots att klubben kvalificerat sig för denna turnering.

4 Efter att ha väckt talan vid den regionala förvaltningsdomstolen i Lazio (nedan kallad TAR) ingav föreningen den 1 juli 2007 ett klagomål till Europeiska gemenskapernas kommission på grundval av artikel 7.2 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 [EG] och 82 [EG] (EGT L 1, 2003, s. 1). Klagomålet avsåg FIGC:s, CONI:s, Union of European Football Associations (nedan kallad UEFA) och Fédération Internationale de Football Associations (nedan kallad FIFA) påstådda åsidosättande av artiklarna 81 EG och 82 EG, ett åsidosättande som begåtts enskilt och/eller gemensamt genom vidtagandet av disciplinära åtgärder mot Juventus. Föreningen har i huvudsak gjort gällande att såväl upprättande av de organ som tillhör FIGC och CONI och som avgör disciplinära frågor (FIGC:s federala överklagandenämnd, FIGC:s federala domstol och CONI:s avdelning för medling och skiljeförfaranden) som de förfaranden som förts i dessa instanser var olagliga. Dessutom anser föreningen att disciplinåtgärderna var oskäligt hårda och diskriminerande, vilket skadade många supportrar, aktieägare och andra som sympatiserar med klubben.

5 Den 10 juli 2007 beredde kommissionen FIGC, CONI, FIFA och UEFA tillfälle att yttra sig angående klagomålet. Den 19 februari 2008 anmodade föreningen kommissionen att yttra sig angående klagomålet. Kommissionen svarade i en skrivelse av den 14 mars 2008 att handläggningen av klagomålet pågick. Den 26 juni 2008 väckte sökanden en passivitetstalan vid tribunalen med stöd av artikel 232 EG. Talan registrerades under målnummer T-254/08. Samma dag begärde kommissionen kompletterande upplysningar från föreningen. Den 10 juli 2008 begärde kommissionen ytterligare förtydliganden från föreningen. Föreningen besvarade båda fallen av begäran om upplysningar genom en skrivelse av den 1 augusti 2008.

6 I skrivelse av den 29 augusti 2008 underrättade kommissionen sökanden i enlighet med artikel 7.1 i kommissionens förordning (EG) nr 773/2004 av den 7 april 2004 om kommissionens förfaranden enligt artiklarna 81 [EG] och 82 [EG] (EUT L 123, s. 18), om att den efter en granskning av de åberopade faktiska och rättsliga omständigheterna fann att föreningen inte hade ett berättigat intresse av att inge klagomål i den mening som avses i artikel 7.2 i förordning nr 1/2003 och att det under alla

omständigheter inte förelåg ett tillräckligt gemenskapsintresse av att inleda en undersökning avseende de påstådda överträdelserna. I skrivelse av den 25 september och den 30 oktober 2008 besvarade sökanden denna skrivelse, varvid den bibehöll sin ursprungliga ståndpunkt.

7 Den 12 maj 2009 antog kommissionen beslut K(2009) 3916 i enlighet med artikel 7.2 i förordning nr 773/2004, varigenom klagomålet avslogs (nedan kallat det angripna beslutet). Kommissionen åberopade i första hand att sökanden saknade ett berättigat intresse och i andra hand att det saknades ett tillräckligt gemenskapsintresse för att fullfölja handläggningen av klagomålet.

8 Kommissionen framhöll inledningsvis beträffande avsaknaden av ett berättigat intresse att föreningen inte företrädde Juventus intressen och att den inte agerade för klubbens räkning. Kommissionen ansåg vidare att föreningen inte hade visat att dess medlemmars ekonomiska intressen hade skadats, vare sig det är fråga om supportrar till eller minoritetsaktieägare i Juventus.

9 När det gäller avsaknaden av ett tillräckligt gemenskapsintresse för att fullfölja handläggningen av klagomålet, som åberopats i andra hand, ansåg kommissionen, även om det antas att de påstådda överträdelserna hade kunnat påverka handeln mellan medlemsstaterna, att det kritiserade beteendet inte på ett betydelsefullt sätt påverkade den gemensamma marknadens funktion. Under alla omständigheter hade en fortsatt utredning inneburit att kommissionen hade varit tvungen att inleda en oproportionerligt vittgående undersökning med hänsyn till den ringa sannolikheten för att kunna konstatera en överträdelse.

10 Efter antagandet av det angripna beslutet konstaterade tribunalen (sjätte avdelningen) att det beträffande den passivitetstalan som väckts av föreningen saknades anledning att döma i saken (tribunalens beslut av den 22 december 2009 i mål T-254/08, Associazione ”Giùlemanidallajuve” mot kommissionen, ej publicerat i rättsfallssamlingen).

**Förfarandet och parternas yrkanden**

11 Föreningen väckte förevarande talan genom ansökan som inkom den 10 juli 2009.

12 Genom handling som inkom den 23 november 2009 ansökte FIFA (nedan kallad intervenienten) om att få intervenera till stöd för kommissionens yrkanden. Genom beslut av den 18 mars 2010 biföll ordföranden på tribunalens sjätte avdelning denna ansökan.

13 Till följd av att tribunalens avdelningar hade fått en ny sammansättning förordnades referenten att tjänstgöra på fjärde avdelningen. Förevarande mål tilldelades följaktligen denna avdelning.

14 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet, och

— förelägga kommissionen att genomföra en utredning för att fastställa att FIGC, CONI, UEFA och FIFA överträdde artiklarna 81 EG och 82 EG och därvid

  — ogiltigförklara dels de bestämmelser som innebär ett åsidosättande av artiklarna 81 EG och 82 EG, dels de disciplinära åtgärder som FIGC, CONI och UEFA vidtog mot Juventus,

  — förplikta FIGC, CONI, UEFA och FIFA att utge ersättning som motsvarar den skada som föreningen faktiskt lidit till följd av att dessa företag och företagssammanslutningar överträtt artiklarna 81 EG och 82 EG,

  — fastställa lämpliga sanktioner.

15 I repliken har sökanden även yrkat att kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.

16 Kommissionen och intervenienten har yrkat att tribunalen ska

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

**Rättslig bedömning**

17 Enligt artikel 111 i rättegångsreglerna kan tribunalen fatta ett motiverat beslut utan ytterligare behandling om det är uppenbart att den saknar behörighet att pröva en viss sak eller att talan inte kan tas upp till prövning eller att talan helt saknar rättsligt stöd.

18 I förevarande fall anser tribunalen att handlingarna innehåller tillräckliga upplysningar och finner att ett motiverat beslut ska meddelas utan att det muntliga förfarandet inleds.

1. *Sökandens yrkanden angående ett föreläggande för kommissionen*

19 Sökanden har i sitt andra yrkande begärt att tribunalen ska förelägga kommissionen att genomföra en utredning för att fastställa den påstådda överträdelsen i syfte att ogiltigförklara de aktuella bestämmelserna och disciplinåtgärderna, förplikta FIGC, CONI, UEFA och FIFA att ersätta den skada som föreningen lidit och fastställa lämpliga sanktioner.

20 Tribunalen erinrar härvid om att unionsdomstolen, enligt fast rättspraxis, saknar behörighet att rikta förelägganden till institutionerna i samband med att den genomför en lagenlighetsprövning. Enligt artikel 233 EG ankommer det på den institution som har antagit rättsakten att vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa en dom som har meddelats i en talan om ogiltigförklaring (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 27 november 1997 i mål T-224/95, Tremblay m.fl. mot kommissionen, REG 1997, s. II-2215, punkt 36 och där angiven rättspraxis).

21 Härav följer att det är uppenbart att sökandens yrkanden om ett föreläggande för kommissionen inte kan upptas till sakprövning.

2. *Yrkandena om ogiltigförklaring*

22 Tribunalen noterar, i likhet med vad kommissionen har anfört, att ansökan inte är strukturerad på det sättet att ogiltighetsgrunder anförs mot det angripna beslutet. Ansökan innehåller nämligen en första del som avser ”faktiska omständigheter” (punkterna 1–27 i ansökan), som följs av vissa redogörelser för kommissionens handläggning av klagomålet (punkterna 28–42 i ansökan), föreningens berättigade intresse (punkterna 43–63 i ansökan), frågan om tribunalen kan uppta talan till sakprövning (punkterna 64–72 i ansökan) och det förhållandet att de disciplinära åtgärder som vidtogs mot Juventus var begränsade i tiden (punkterna 73–76 i ansökan). Ansökan innehåller därefter ytterligare en del som avser ”rättsliga omständigheter”, underbyggd med mycket utförliga argument, angående de överträdelser av artiklarna 81 EG och 82 EG som de aktuella idrottsinstanserna har begått och som på nytt upptar de argument som sökanden anförde i klagomålet riktat mot de påtalade åtgärderna och som innehåller vissa förtydliganden från föreningen med anledning av kommissionens skrivelse av den 29 augusti 2008 (punkterna 77–368 i ansökan).

23 I punkterna 371–373 i ansökan har sökanden sammanfattat grunderna på följande sätt:

— Kommissionen har inte i tillräcklig utsträckning beaktat de faktiska och rättsliga omständigheter som anförts i klagomålet och har därigenom åsidosatt sitt uppdrag att genomföra och anta riktlinjer för konkurrenspolitiken samt åsidosatt sin motiveringsskyldighet.

— Det framgår således att de åtgärder som var föremål för klagomålet klart strider mot artiklarna 81 EG och 82 EG.

24 Eftersom sökanden i sin talan huvudsakligen har upprepat innehållet i klagomålet, är det, såsom kommissionen har framhållit, svårt att fastställa de ogiltighetsgrunder som har anförts mot kommissionens resonemang i det angripna beslutet.

25 Kommissionen har i svaromålet, enligt dess tolkning av ansökan, funnit det möjligt att härleda fem grunder. De grunder som kommissionen härvid har identifierat avser, för det första, att kommissionen har åsidosatt sin motiveringsskyldighet, för det andra, att kommissionen har åsidosatt begreppet berättigat intresse i den mening som avses i artikel 7.2 i förordning nr 1/2003, för det tredje, att kommissionen har åsidosatt sitt uppdrag att genomföra och anta riktlinjer för konkurrenspolitiken, för det fjärde, ett åsidosättande av begreppet gemenskapsintresse såvitt avser utredningen av klagomålet och, för det femte, ett åsidosättande av artiklarna 81 EG och 82 EG.

26 I repliken har sökanden inte bestritt denna tolkning av ansökan och har strukturerat sina anmärkningar på grundval av de grunder som kommissionen identifierade i svaromålet.

27 Kommissionen har i dupliken även hänvisat till en ny grund som sökanden åberopade i repliken och som avser ett åsidosättande av principen om god förvaltningssed.

28 Enligt artikel 44.1 c i tribunalens rättegångsregler ska en ansökan innehålla uppgifter om föremålet för talan samt en kortfattad framställning av grunderna för denna. Dessa uppgifter ska enligt fast rättspraxis vara så klara och precisa att svaranden kan förbereda sitt försvar och att tribunalen kan pröva talan, i förekommande fall utan att ha tillgång till andra uppgifter. I syfte att säkerställa rättssäkerheten och en god rättskipning kan en talan endast tas upp till sakprövning om de väsentliga, faktiska och rättsliga, omständigheter som talan grundas på, åtminstone kort men på ett konsekvent och begripligt sätt, framgår av innehållet i själva ansökan (förstainstansrättens beslut av den 28 april 1993 i mål T-85/92, De Hoe mot kommissionen, REG 1993, s. II-523, punkt 20, av den 21 maj 1999 i mål T-154/98, Asia Motor France m.fl. mot kommissionen, REG 1999, s. II-1703, punkt 49, och förstainstansrättens dom av den 15 juni 1999 i mål T-277/97, REG 1999, s. II-1825, punkt 29). Motsvarande krav gör sig gällande när ett argument anförs till stöd för en grund (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 14 december 2005 i mål T-209/01, Honeywell mot kommissionen, REG 2005, s. II-5527, punkt 55 och där angiven rättspraxis).

29 I förevarande fall finner tribunalen att ansökan, trots sina uppenbara brister, innehåller tillräckliga uppgifter för att kommissionen skulle ha möjlighet att ta ställning i sak och för tribunalen att utföra sin prövning.

30 Talan kan således prövas i den del sökanden har yrkat att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras. Tribunalen ska således pröva sökandens argument på grundval av de grunder som kommissionen identifierat, vilka tribunalen anser i huvudsak motsvarar innehållet i ansökan.

31 Tribunalen ska först pröva den fjärde grunden, vilken avser ett åsidosättande av begreppet gemenskapsintresse. De argument som sökanden anfört och som kan innefattas i denna grund tycks nämligen vara de som har mest substans. Dessutom avser den fjärde grunden en av de grundpelare på vilken kommissionen baserade sitt resonemang för att avslå klagomålet. Den andra grundpelaren avsåg att föreningen saknade ett berättigat intresse (se punkterna 7–9 ovan).

32 Tribunalen påpekar att var och en av de två grundpelarna för sig utgör en tillräcklig grund för ett avslag på klagomålet. Om den fjärde grunden, vilken avser ett åsidosättande av begreppet gemenskapsintresse, inte kan grunda ett bifall av talan, är det, mot denna bakgrund, inte längre nödvändigt att pröva den andra grunden som avser att kommissionen åsidosatte begreppet berättigat intresse (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 12 december 2006 i mål T-155/04, SELEX Sistemi Integrati mot kommissionen, REG 2006, s. II-4797, punkt 47 och där angiven rättspraxis).

*Den fjärde grunden: Huruvida kommissionen åsidosatte begreppet gemenskapsintresse*

33 Det framgår av fast rättspraxis att kommissionen, när den avgör prioritetsordningen för de ingivna klagomålen rörande överträdelser av artiklarna 81 EG och 82 EG, kan fastställa i vilken ordning klagomålen ska behandlas och hänvisa till det gemenskapsintresse som ett ärende har som prioritetsgrundande (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 18 september 1992 i mål T-24/90, Automec mot kommissionen, REG 1992, s. II-2223; svensk specialutgåva, volym 13, s. II-61, punkterna 83–85).

34 När kommissionen bedömer gemenskapsintresset av att pröva ett ärende, ska den, för att på bästa sätt fullgöra sitt uppdrag att övervaka efterlevnaden av artiklarna 81 EG och 82 EG, väga den påstådda överträdelsens inverkan på den gemensamma marknadens funktion mot sannolikheten att det kan fastslås att överträdelsen föreligger och omfattningen av den utredning som är erforderlig (domen i det ovan i punkt 33 nämnda målet Automec mot kommissionen, punkt 86).

35 Om kommissionen kommer fram till att handeln mellan medlemsstaterna påverkas, kommer ett klagomål om överträdelse av artiklarna 81 EG och 82 EG endast att utredas av kommissionen om det föreligger ett tillräckligt gemenskapsintresse. Så kan bland annat vara fallet om den påtalade överträdelsen kan medföra betydande störningar på den gemensamma marknaden (domstolens dom av den 23 april 2009 i mål C-425/07 P, AEPI mot kommissionen, REG 2009, s. I-3205, punkt 54).

36 Unionsdomstolens kontroll av hur kommissionen har utövat det utrymme för skönsmässig bedömning som den har vid prövning av klagomål får, enligt fast rättspraxis, inte föranleda denna att ersätta kommissionens bedömning av gemenskapsintresset med sin egen bedömning, utan syftet är att kontrollera att det omtvistade beslutet inte är fattat på grundval av materiellt oriktiga uppgifter om de faktiska omständigheterna, att det inte skett en felaktig rättstillämpning och att det inte heller har gjorts en uppenbart oriktig bedömning eller förekommit maktmissbruk (förstainstansrättens dom av den 14 februari 2001 i mål T-115/99, SEP mot kommissionen, REG 2001, s. II-691, punkt 34, och dom av den 26 januari 2005 i mål T-193/02, Piau mot kommissionen, REG 2005, s. II-209, punkt 81).

37 I förevarande fall har kommissionen på grundval av dessa båda överväganden funnit att det saknas ett gemenskapsintresse av att fullfölja utredningen.

38 Kommissionen ansåg inledningsvis i punkterna 41–49 i det angripna beslutet att de påtalade beteendena inte i väsentlig mån påverkade den gemensamma marknadens funktion i den mening som avses i ovannämnda rättspraxis. Kommissionen angav fyra skäl för detta, nämligen, för det första, ärendets begränsade ekonomiska betydelse och påverkan på ett begränsat antal konsumenter, för det andra, en talan hade väckts vid behöriga nationella domstolar, för det tredje, de påstådda disciplinära åtgärderna hade en begränsad geografisk räckvidd och, för det fjärde, verkan av de åberopade åtgärderna hade upphört.

39 Alternativt ansåg kommissionen även i punkterna 50–56 i det angripna beslutet att en fortsatt undersökning under alla omständigheter skulle ha inneburit att kommissionen var tvungen att inleda en oproportionerligt vittgående utredning med hänsyn till den ringa sannolikheten att kunna fastställa en överträdelse.

40 Kommissionen har med stöd av intervenienten gjort gällande att sökanden inte har bestritt den andra delen av dess resonemang, vilket anförts som ett alternativt skäl i det angripna beslutet. Detta innebär enligt kommissionen att även om sökandens argument angående den första delen av kommissionens resonemang är välgrundade, är detta inte tillräckligt för att påverka kommissionens slutsats angående avsaknaden av ett gemenskapsintresse av att fullfölja utredningen. De argument som sökanden anfört inom ramen för den fjärde grunden saknar således verkan.

41 Det argumentet kan inte godtas.

42 Även om sökanden formellt inte har bestritt kommissionens slutsats att utredningen blir oproportionerlig i förhållande till den ringa sannolikheten för att kunna fastställa en överträdelse, har sökanden nämligen i punkt 373 i sin ansökan gjort gällande att de åtgärder som var föremål för klagomålet klart stred mot artiklarna 81 EG och 82 EG. I punkt 146 i repliken uppgav sökanden att den i klagomålet tillhandahöll sådana uppgifter om de faktiska och rättsliga omständigheterna som var nödvändiga för att i möjligaste mån underlätta för kommissionen att genomföra sina undersökningar. Av detta följer att ansökan, i synnerhet delen ”rättsliga omständigheter” rörande de aktuella idrottsinstansernas överträdelse av artiklarna 81 EG och 82 EG, skulle kunna tolkas som att den även avsåg att ifrågasätta kommissionens alternativa slutsats i punkterna 50–56 i det angripna beslutet angående den oproportionerligt vittgående utredningen i förhållande till den ringa sannolikheten att kunna fastställa en överträdelse.

43 Mot bakgrund av detta konstaterande ska tribunalen först pröva huruvida kommissionens slutsats angående avsaknaden av en betydande påverkan på den gemensamma marknadens funktion, som anförts som det främsta skälet i punkterna 41–49 i det angripna beslutet, grundar sig på materiellt oriktiga uppgifter om de faktiska omständigheterna, en felaktig rättstillämpning, en uppenbart oriktig bedömning eller att det förekommit maktmissbruk. Om sökanden inte lyckas ifrågasätta denna slutsats rättsenlighet, är en bedömning av kommissionens alternativa slutsats i punkterna 50–56 i det angripna beslutet inte längre nödvändig (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 32 nämnda målet SELEX Sistemi Integrati mot kommissionen, punkt 47).

44 Sökanden har i punkt 28 i ansökan för det första framhållit att kommissionen anförde fyra argument till stöd för sin slutsats att det saknades ett gemenskapsintresse och en betydande påverkan på den gemensamma marknadens funktion (se ovan punkt 38), och att tre av dessa argument – vilka avsåg ärendets begränsade ekonomiska betydelse, att talan väcks vid behöriga nationella domstolar och att verkan av de påstådda överträdelserna upphört – saknade relevans, eftersom de inte rörde frågeställningen om påverkan på handeln mellan medlemsstaterna.

45 Sökanden har vidare i ansökan anfört, på spridda ställen och separat, flera argument som kan förstås så att de avser att ifrågasätta kommissionens resonemang angående avsaknaden av en betydande påverkan på marknadens funktion. Dessa argument avser ärendets internationella räckvidd, varaktigheten när det gäller verkningarna av det påtalade överträdelserna, otillräckliga nationella rättsmedel och ärendets ekonomiska betydelse.

Ärendets internationella räckvidd

46 Tribunalen har inledningsvis sammanställt sökandens argument som kan anses avse den påstådda överträdelsens geografiska räckvidd.

47 I den del av ansökan som har rubriken ”Rättsliga omständigheter: överträdelse av artiklarna 81 [EG] och 82 [EG]” har sökanden i punkterna 123–138 framhållit att tvisten har internationell karaktär och gjort gällande att de påtalade åtgärderna inte undgår förbudet i artiklarna 81 EG och 82 EG, eftersom de i väsentlig mån påverkar marknaden genom att förfarandena har verkningar i hela Italien (en avskärmningseffekt avseende Italien) och genom att begränsa den fria konkurrensen på europeisk nivå (förbudet för Juventus att delta i Champions League på grund av kopplingarna mellan FIGC, CONI, UEFA och FIFA).

48 Sökanden har i punkterna 144–158 i ansökan även gjort gällande att de konkurrensbegränsande verkningar som påtalats för kommissionen medför en kännbar verkan på handeln mellan medlemsstaterna. Samma sak gäller de argument som sökanden har anfört vid kommissionen beträffande inskränkningen av den fria rörligheten för kapital i den mening som avses i artikel 56 EG. I detta hänseende har sökanden i punkterna 159–171 i ansökan förklarat att de disciplinära åtgärder som vidtagits mot Juventus har inskränkt investeringarna för klubben, aktieägarna och personer som önskar förvärva andelar i klubbens aktiekapital, vilket innebär en påverkan på handeln mellan

medlemsstaterna. Begreppet ”som kan påverka handeln mellan medlemsstater” i den mening som avses i artiklarna 81 EG och 82 EG ska nämligen förstås så att det omfattar all konkurrensbegränsande samverkan som kan äventyra förverkligandet av de syften som eftersträvas med fördraget, oberoende av huruvida denna samverkan kan inskränka handeln mellan medlemsstaterna.

49 Tribunalen konstaterar, i likhet med vad kommissionen har framhållit, att det är uppenbart att sökanden har sammanblandat begreppet påverkan på handeln mellan medlemsstaterna i den mening som avses i artiklarna 81 EG och 82 EG med begreppet betydande störningar på marknaden. Det är dock fråga om två helt åtskilda begrepp, vilket klart fastställts i rättspraxis (domen i det ovan i punkt 35 nämnda målet AEPI mot kommissionen, punkt 49).

50 Begreppet påverkan på handeln mellan medlemsstaterna, till vilket sökanden hänvisar, utgör nämligen ett villkor för att tillämpa artiklarna 81 EG och 82 EG. Utan en påverkan på handeln mellan medlemsstaterna är dessa bestämmelser inte tillämpliga (se domen i det ovan i punkt 35 nämnda målet AEPI mot kommissionen, punkterna 50 och 51 och där angiven rättspraxis).

51 Begreppet betydande störningar på marknaden, till vilket kommissionen har hänvisat i punkterna 41–49 i det angripna beslutet när den har framhållit att det inte föreligger någon betydande påverkan på den gemensamma marknadens funktion, ingår däremot i det utrymme för skönsmässig bedömning som kommissionen har för att besluta att ett klagomål inte ska utredas. Detta begrepp utgör nämligen ett av kriterierna för att bedöma om det föreligger ett tillräckligt gemenskapsintresse av att kommissionen utreder ett klagomål. Kommissionen är härvid skyldig att i varje enskilt fall bedöma hur allvarlig den påstådda skadan är för konkurrensen och hur långvariga dess verkningar är. Denna skyldighet innebär bland annat att kommissionen ska beakta hur länge de påtalade överträdelserna har pågått och deras omfattning samt vilken inverkan de har haft på konkurrenssituationen inom unionen (se domen i det ovan i punkt 35 nämnda målet AEPI mot kommissionen, punkterna 52 och 53 och där angiven rättspraxis).

52 Såsom tribunalen har erinrat om ovan i punkt 35, har kommissionen rätt att besluta att inte utreda ett klagomål om det inte föreligger väsentliga störningar på den gemensamma marknaden, trots att de påtalade beteendena påverkar handeln mellan medlemsstaterna i den mening som avses i artiklarna 81 EG och 82 EG (domen i det ovan i punkt 35 nämnda målet AEPI mot kommissionen, punkt 54).

53 Sökandens argument som syftar till att visa att det föreligger en påverkan på handeln mellan medlemsstaterna är således verkningslösa.

54 Slutligen finner tribunalen att även för det fall vissa av sökandens argument skulle kunna tolkas som att de syftar till att ifrågasätta kommissionens bedömning när det gäller avsaknaden av störningar på marknaden, vilket inte är fallet, är ingen av de omständigheter som sökanden har anfört ägnade att ifrågasätta bedömningen i det angripna beslutet på denna punkt.

55 Såsom kommissionen har påpekat i punkterna 43 och 47 i det angripna beslutet, hade nämligen den disciplinåtgärd som vidtogs mot Juventus inte någon betydande inverkan på konkurrensstrukturen för fotbollsmarknaden. Klubben fortsatte att spela i serie B och kunde återta sin plats i serie A i italienska ligan enbart ett år efter sanktionen och kunde spela i Champions League två år efter denna sanktion. En annan italiensk klubb deltog i Champions League under säsongerna 2006/2007 och 2007/2008 för att representera Italien. Sökanden har inte lämnat något stöd för sina argument angående dels en eventuell inverkan på de priser som tillämpades av fotbollsklubbarna till följd av de disciplinära åtgärder som vidtogs mot Juventus, dels en påstådd risk för en tyst samverkan mellan de stora europeiska klubbarna med anledning av Juventus nedflyttning till serie B, och dessa argument påverkar således inte kommissionens slutsats att de aktuella åtgärderna inte hade någon väsentlig inverkan på den gemensamma marknadens funktion.

56 Tribunalen finner således att sökandens argument angående ärendets internationella räckvidd är verkningslösa och finner dem under alla omständigheter uppenbart ogrundade.

Huruvida verkningarna av de påstådda inskränkningarna hade upphört

57 Sökanden har, bland annat i punkterna 73–76 i ansökan, ifrågasatt kommissionens slutsats i punkt 48 i det angripna beslutet när det gäller avsaknaden av ett gemenskapsintresse av att fullfölja utredningen på grund av att verkningarna av de påstådda inskränkningarna hade upphört.

58 Kommissionen har bestritt sökandebolagets argument.

59 Tribunalen erinrar om att enligt fast rättspraxis kan kommissionen med giltig verkan besluta, förutsatt att beslutet motiveras, att inte fullfölja ett klagomål genom vilket förfaranden påtalas som redan upphört i ett tidigare skede (förstainstansrättens dom av den 16 september 1998 i de förenade målen T-133/95 och T-204/95, IECC mot kommissionen, REG 1998, s. II-3645, punkt 146). Om kommissionen emellertid önskar grunda sitt resonemang på att beteendet har upphört, är den skyldig att kontrollera huruvida konkurrensbegränsande verkningar består och beakta överträdelsens allvar och varaktighet vid bedömningen av gemenskapsintresset av att fullfölja klagomålet (förstainstansrättens dom av den 12 september 2007 i mål T-60/05, UFEX m.fl. mot kommissionen, REG 2007, s. II-3397, punkt 74). Om kommissionen iakttar dessa skyldigheter, kan den avslå klagomålet även om överträdelserna har pågått under lång tid och är av en betydande svårighetsgrad, under förutsättning att den inte grundar sig på materiellt felaktiga uppgifter eller gör en uppenbart oriktig bedömning (domen i det ovannämnda målet UFEX m.fl. mot kommissionen, punkt 140).

60 Mot bakgrund av denna rättspraxis är det uppenbart felaktigt av sökanden att påstå att den påstådda överträdelsens varaktighet och frågan huruvida dess verkningar består inte utgör relevanta omständigheter för att bedöma gemenskapsintresset av att fullfölja utredningen.

61 Sökanden har vidare inte anfört någon omständighet som gör det möjligt att förstå på vilket sätt de konkurrensbegränsande verkningarna av de påstådda överträdelserna har kunnat bestå, med hänsyn till att Juventus snabbt kunde återgå till spel i serie A i den italienska ligan och i Champions League. Sökanden har heller inte visat på vilket sätt de ekonomiska konsekvenserna för Juventus på ett bestående sätt har kunnat påverka de priser som denna klubb och konkurrerande klubbar tillämpar.

62 Slutligen finner tribunalen, i motsats till vad sökanden har påstått, att den teoretiska möjligheten för att idrottsinstanserna i framtiden upprepar de kritiserade beteendena inte leder till slutsatsen att verkningarna av de påtalade åtgärderna i det aktuella fallet består.

63 Av detta följer att kommissionen gjorde en riktig bedömning när den slog fast att det saknades ett gemenskapsintresse, bland annat, på grund av att verkningarna av de påstådda överträdelserna hade upphört.

64 Tribunalen godtar således inte sökandens argument då det är uppenbart att de saknar rättsligt stöd.

Huruvida det var möjligt att väcka talan vid nationella domstolar

65 Sökanden har ifrågasatt kommissionens slutsats i punkterna 45 och 46 i det angripna beslutet att klagomålet kunde avslås bland annat på grund av möjligheten att inleda förfaranden vid nationella myndigheter och domstolar.

66 Kommissionen har med stöd av intervenienten bestritt sökandens argument.

67 Det förhållandet att frågan huruvida en konkurrensbegränsande samverkan eller en aktivitet är förenlig med artiklarna 81 EG och 82 EG redan har aktualiserats inför en nationell domstol eller konkurrensmyndighet, är en omständighet som kommissionen kan beakta vid sin bedömning av

ärendets eventuella gemenskapsintresse (förstainstansrättens dom av den 24 januari 1995 i mål T-5/93, Tremblay m.fl. mot kommissionen, REG 1995, s. II-185, punkt 62, och av den 3 juli 2007 i mål T-458/04, Au Lys de France mot kommissionen, ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 72).

68 Enligt rättspraxis har nämligen kommissionen, när effekten av de överträdelser som har påtalats i ett klagomål inte har märkts annat än huvudsakligen inom en enda medlemsstats territorium och då klaganden i tvister avseende dessa överträdelser har vänt sig till de behöriga förvaltningsdomstolarna och förvaltningsmyndigheterna i denna medlemsstat, rätt att avslå klagomålet på grund av att det inte finns ett gemenskapsintresse. Detta gäller dock endast om de nationella instanserna på ett tillfredsställande sätt kan tillvarata klagandens rättigheter, vilket förutsätter att dessa har möjlighet att sammanställa uppgifterna om de faktiska omständigheterna för att kunna avgöra om förfarandena i fråga utgör en överträdelse (domen i det ovan i punkt 33 nämnda målet Automec mot kommissionen, punkt 89, och domen i det ovan i punkt 67 nämnda målet Au Lys de France mot kommissionen, punkt 83).

69 Såsom angetts ovan i punkt 55 är inverkan i förevarande fall av de påtalade åtgärderna på europeisk nivå, till skillnad från vad sökanden har påstått, inte av märkbar betydelse, eftersom ärendet har sin tyngdpunkt i Italien.

70 Vidare har sökanden inte anfört någon omständighet som pekar på att de tillgängliga rättsmedlen enligt italiensk rätt inte gör det möjligt för sökanden att ta tillvara sina rättigheter på ett tillfredsställande sätt. Tvärtom framgår det av handlingarna i målet att föreningen dels stödde Juventus i samband med klubbens talan vid TAR mot det beslut som FIGC:s federala domstol fattade den 25 juli 2006, dels själv väckte talan vid TAR mot det beslut som CONI:s avdelning för medling och skiljeförfaranden fattade den 27 oktober 2006. Det förhållandet att TAR konstaterade att interventionen saknade föremål med anledning av att Juventus återkallat sin talan, och det förhållandet att föreningens talan avvisats enligt nationell rätt, påverkar inte sökandens möjlighet att vända sig till nationella domstolar (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 67 nämnda målet Au Lys de France mot kommissionen, punkt 86). Vidare hade föreningen kunnat vända sig till den italienska konkurrensmyndigheten, en möjlighet som den inte använt sig av i förevarande fall.

71 När det gäller påståendena om att det skulle förelegat påtryckningar på Juventus att inte utöva sin rätt att överklaga vid nationella domstolar, konstaterar tribunalen, i likhet med vad sökanden själv har anfört i punkterna 13 och 364 i ansökan, att Juventus inte vid något tillfälle hindrats att utnyttja tillgängliga rättsmedel på nationell nivå för att ifrågasätta de beslut som fattats av idrottsinstansernas överklagandeorgan.

72 Slutligen har sökanden inte lämnat något stöd för sina argument att de italienska domstolarna inte kunde sammanställa uppgifterna om de faktiska omständigheterna för att avgöra huruvida de aktuella förfarandena utgjorde en överträdelse av artiklarna 81 EG och 82 EG. Det förhållandet att sökanden ansåg att kommissionen var bättre placerad att handlägga dess klagomål återspeglar nämligen endast en subjektiv ståndpunkt, vilken inte kan läggas till grund för att tvinga denna institution att fullfölja utredningen av ett klagomål som om klagomålet omfattades av dess exklusiva befogenhet.

73 Tribunalen konstaterar således att kommissionen inte gjorde någon oriktig bedömning när den fann att det förhållandet att förfaranden inletts vid nationella domstolar utgjorde en relevant omständighet för att avslå klagomålet.

74 Tribunalen godtar således inte sökandens argument då det är uppenbart att de saknar rättsligt stöd.

Huruvida ärendet hade begränsad ekonomisk betydelse

75 Sökanden har, bland annat i punkterna 139–143 och 150–157 i ansökan, ifrågasatt kommissionens slutsatser i punkterna 42–44 i det angripna beslutet angående ärendets begränsade ekonomiska betydelse.

76 Tribunalen påpekar att de beräkningar som sökanden lämnat i punkt 151 i ansökan angående den ekonomiska skada som Juventus lidit, inte har presenterats för kommissionen före antagandet av det angripna beslutet. När det gäller en talan om ogiltigförklaring som väckts enligt artikel 230 EG, följer det av fast rättspraxis att en rättsakts lagenlighet ska bedömas i förhållande till de uppgifter som den som antog rättsakten hade tillgång till vid tidpunkten för antagandet (se, exempelvis, förstainstansrättens dom av den 4 mars 2009 i mål T-424/05, Italien mot kommissionen, ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 169). Såsom kommissionen har framhållit, är det uppenbart att de beräkningar som sökanden har lämnat inte kan upptas till sakprövning.

77 Sökanden har, med anledning av att kommissionen i svaromålet hävdade att dessa uppgifter inte kunde upptas till sakprövning, i repliken hävdat att dessa uppgifter redan berörts i klagomålet och att kommissionen åsidosatte principen om god förvaltningssed genom att inte begära att föreningen skulle inkomma med kompletterande uppgifter i detta avseende och, på ett mer allmänt plan, angående de uppgifter i klagomålet som i det angripna beslutet ansågs vara otillräckliga.

78 Enligt artikel 48.2 i rättegångsreglerna får nya grunder inte åberopas under rättegången, såvida de inte föranleds av rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under förfarandet.

79 Tribunalen konstaterar, i likhet med vad kommissionen har anfört, att sökandens argument angående ett åsidosättande av principen om god förvaltningssed utgör en ny grund i den mening som avses i denna artikel och således inte kan upptas till sakprövning.

80 Sökandens argument har nämligen inte anförts i ansökan och hänför sig inte till någon av de grunder som kommissionen har identifierat. Såsom tribunalen redogör för nedan i punkterna 100–106, har sökanden i huvudsak begränsat sig till att inom ramen för den tredje grunden som anförts i ansökan kritisera det förhållandet att kommissionen inte beaktade de uppgifter angående de faktiska och rättsliga omständigheterna som anförts i klagomålet. Ansökan innehåller dock inte någon kritik vad avser de frågor som kommissionen borde ha riktat till föreningen beträffande bland annat de påtalade disciplinära åtgärdernas ekonomiska inverkan på Juventus.

81 Även om tribunalen under alla omständigheter skulle kunna fastställa att sökandens argument angående ett åsidosättande av principen om god förvaltningssed inte kan tas upp till sakprövning, vilket inte är fallet, kan kommissionen, inom ramen för en talan mot ett beslut att avslå ett klagomål på konkurrensområdet, inte kritiseras för att inte ha beaktat en omständighet som klaganden inte underrättade kommissionen om och som kommissionen endast hade kunnat upptäcka genom att inleda utredningen (förstainstansrättens dom av den 4 mars 2003 i mål T-319/99, FENIN mot kommissionen, REG 2003, s. II-357, punkt 43). Eftersom kommissionens enda skyldighet är att undersöka de faktiska och rättsliga omständigheter som den fått kännedom om genom klaganden, åligger det, tvärtemot vad sökanden har hävdat, inte denna institution att visa att kommissionen vidtagit utredningsåtgärder (tribunalens dom av den 12 maj 2010 i mål T-432/05, EMC Development mot kommissionen, REU 2010, s. II-1629, punkterna 58 och 59).

82 Tribunalen konstaterar att de påstådda ekonomiska förluster som en enda aktör har drabbats av efter att ha blivit föremål för disciplinära åtgärder inte automatiskt leder till slutsatsen att det föreligger en betydande påverkan på marknadens funktion och ett behov av att kommissionen tar sina begränsade resurser i anspråk för att utreda den påstådda överträdelsen.

83 I förevarande fall påpekade kommissionen i punkt 43 i det angripna beslutet, utan att motsägas av sökanden, att 32 klubbar varje år deltar i Champions League och att en annan italiensk fotbollsklubb hade kunnat delta i turneringen i stället för Juventus. Juventus kunde på nytt möta övriga europeiska lag under säsongen 2008/2009. På grundval av dessa omständigheter kunde kommissionen i punkt 44 i det angripna beslutet på goda grunder dra slutsatsen att ärendet hade en begränsad betydelse och att det inte förelåg ett tillräckligt gemenskapsintresse för att inleda en fördjupad utredning.

84 Såsom tribunalen har angett ovan i punkt 55, påverkas dessa konkreta konstateranden inte av sökandens allmänna och ej underbyggda påståenden angående dels att det sätt som fotbollsmarknaden i sin helhet fungerar på skadats, dels den eventuella påverkan på de priser som tillämpas av fotbollsklubbarna och risken för tyst samverkan mellan de stora klubbarna.

85 Av detta följer att det är uppenbart att sökandens argument angående ärendets ekonomiska betydelse i vissa delar inte kan upptas till sakprövning och i övriga delar saknar rättsligt stöd.

86 Mot denna bakgrund konstaterar tribunalen att kommissionen på goda grunder kunde fastställa att det inte förelåg en betydande påverkan på marknadens funktion och på denna grund avslå klagomålet.

87 Eftersom sökanden inte har kunnat vinna framgång med att ifrågasätta rättsenligheten av denna slutsats, som kommissionen anfört i första hand, saknas det, såsom påpekats ovan i punkt 43, anledning för tribunalen att vidare pröva huruvida kommissionen felaktigt, i sin alternativa slutsats, konstaterade att en fortsatt utredning av klagomålet under alla omständigheter hade inneburit en skyldighet för kommissionen att inleda en utredning vars omfattning framstod som oproportionerlig med hänsyn till den ringa sannolikheten att kunna konstatera en överträdelse.

88 Talan kan således inte vinna bifall på den fjärde grunden, såsom den i huvudsak har anförts av sökanden, eftersom den i vissa delar är verkningslös, det i vissa delar är uppenbart att den inte kan upptas till sakprövning och i övriga delar saknar rättsligt stöd.

89 Eftersom kommissionen således med giltig verkan kunde avslå klagomålet på grund av att det saknades ett gemenskapsintresse av att fullfölja utredningen, är det inte längre nödvändigt, såsom nämnts ovan i punkt 32, att pröva den andra grunden som kommissionen identifierat, det vill säga ett åsidosättande av begreppet berättigat intresse.

*Den första grunden: Huruvida kommissionen åsidosatte motiveringsskyldigheten*

90 Sökanden har i punkterna 38–42 och 372 i ansökan gjort gällande att det angripna beslutet har motiverats på ett summariskt sätt och att det inte hänvisar till de uppgifter om de faktiska och rättsliga omständigheterna som sökanden åberopade under det administrativa förfarandet. Sökanden anser att de förklaringar som kommissionen lämnat inte gör det möjligt för parterna eller för domstolen att utröna hur kommissionen har tillämpat gemenskapens konkurrensrätt i förevarande fall.

91 I repliken har sökanden preciserat att kommissionen borde ha förklarat sitt resonemang angående de rättsliga och faktiska omständigheterna som ledde till slutsatsen att de påstådda överträdelserna inte i tillräcklig mån påverkade handeln mellan medlemsstaterna, med hänsyn till att en sådan bedömning först måste göras innan kommissionen får utöva sitt utrymme för skönsmässig bedömning i samband med ett beslut om avslag på ett klagomål. Sökanden har även gjort gällande att kommissionen inte besvarade dess argument att de beslut som fattades av idrottsinstanserna hade en räckvidd som gick ut över Italiens gränser och tidsmässigt hade bestående verkningar. Slutligen förklarade inte kommissionen på vilket sätt dess uppdrag var oproportionerligt i förhållande till den omtvistade situationen.

92 Kommissionen har bestritt sökandens argument.

93 Det följer av fast rättspraxis att motiveringen i ett enskilt beslut måste göra det möjligt för mottagaren av beslutet att få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden för att, i förekommande fall, kunna göra gällande sina rättigheter och kontrollera huruvida beslutet är välgrundat, och för unionsdomstolen att utföra sin prövning (se domen i det ovan i punkt 67 nämnda målet Au Lys de France mot kommissionen, punkt 96 och där angiven rättspraxis).

94 Tribunalen erinrar om att kommissionen, i motiveringen till beslut som antas för att säkerställa tillämpningen av konkurrensreglerna, inte är skyldig att ta ställning till samtliga argument som de berörda personerna åberopar till stöd för sitt yrkande. Det är tillräckligt att kommissionen redovisar de faktiska omständigheter och rättsliga överväganden som är av väsentlig betydelse för beslutets utformning (förstainstansrättens dom av den 18 september 1996 i mål T-387/94, Asia Motor France m.fl. mot kommissionen, REG 1996, s. II-961, punkt 104, och av den 17 juli 1998 i mål T-111/96, ITT Promedia mot kommissionen, REG 1998, s. II-2937, punkt 131).

95 Vad för det första gäller sökandens argument att kommissionens förklaringar inte gör det möjligt att utröna hur kommissionen har tillämpat gemenskapens konkurrensrätt, konstaterar tribunalen, såsom angetts ovan i punkterna 7–9 och 51, att kommissionen i det angripna beslutet inte uttalade sig angående överträdelsen av artiklarna 81 EG och 82 EG, utan inskränkte sig till att i enlighet med rättspraxis avslå klagomålet efter att, bland annat, ha angett legitima skäl för att det inte förelåg några betydande störningar på marknaden. Sökandens argument angående en påstått bristande motivering i det angripna beslutet på denna punkt syftar i själva verket till att ifrågasätta det förhållandet att kommissionen inte tog ställning till de aktuella idrottsinstansernas påstådda överträdelse av artiklarna 81 EG och 82 EG.

96 Det framgår klart av det angripna beslutet att kommissionen i första hand avslog klagomålet på grund av att sökanden inte hade något berättigat intresse och i andra hand på grund av att det saknades gemenskapsintresse.

97 När det särskilt gäller avsaknaden av gemenskapsintresse angav kommissionen utförligt skälen till varför den ansåg att den eventuella inverkan på handeln mellan medlemsstaterna inte var tillräckligt omfattande och att verkningarna av de påstådda överträdelserna hade upphört. Sökandens argument som avser det förhållandet att kommissionen inte tagit ställning till dess argument i detta avseende syftar i själva verket till att ifrågasätta huruvida kommissionens slutsats var välgrundad på denna punkt.

98 När det gäller frågan huruvida utredningen var oproportionerlig i förhållande till sannolikheten att kunna fastställa en överträdelse, konstaterar tribunalen att kommissionen har förklarat sitt resonemang på ett klart och underbyggt sätt i punkterna 50–56 i det angripna beslutet.

99 Talan kan således, mot bakgrund av dessa överväganden, inte bifallas på den första grunden, eftersom det är uppenbart att den saknar rättsligt stöd.

*Den tredje grunden: Huruvida kommissionen har åsidosatt sitt uppdrag att genomföra och anta riktlinjer för konkurrenspolitiken*

100 Sökanden har, bland annat i punkterna 370–372 i ansökan, gjort gällande att kommissionen åsidosatte sitt allmänna uppdrag att genomföra och anta riktlinjer för konkurrenspolitiken dels genom att gömma sig bakom processuella argument för att undgå sin huvudsakliga skyldighet, nämligen att säkerställa genomförandet av gemenskapens konkurrensrätt, dels genom att inte i tillräcklig mån beakta de uppgifter angående de faktiska och rättsliga omständigheterna som anförts i klagomålet.

101 Tribunalen erinrar i detta hänseende om att kommissionen inte är skyldig att inleda förfaranden för att fastställa eventuella åsidosättanden av gemenskapsrätten, och att de rättigheter som tillerkänns klaganden inte omfattar rätten att få ett slutligt beslut om huruvida den påstådda överträdelsen har ägt rum eller ej (förstainstansrättens dom av den 27 september 2006 i mål T-204/03, Haladjian Frères mot kommissionen, REG 2006, s. II-3779, punkt 27).

102 Kommissionen är dock skyldig att noggrant undersöka uppgifter om de faktiska och rättsliga omständigheterna som den fått kännedom om genom klaganden (domen i det ovan i punkt 33 nämnda målet Automec mot kommissionen, punkt 79 och där angiven rättspraxis, och dom av den 16 december 1999 i mål T-198/98, Micro Leader mot kommissionen, REG 1999, s. II-3989, punkt 27).

103 I förevarande fall framgår det av olika delar av den skriftväxling som ägt rum mellan sökanden och kommissionen att kommissionen noggrant undersökte de olika uppgifter om de faktiska och rättsliga omständigheterna som den fått kännedom om genom föreningen. Sökanden har inte bestritt att den hade flera kontakter med kommissionen och att kommissionen i flera fall begärde kompletterande uppgifter angående bland annat sökandens berättigade intresse av att inge klagomålet (se ovan punkt 5). Det var först efter att ha fått kännedom om de preciseringar och de synpunkter som framfördes av föreningen som svar på den skrivelse som skickades i enlighet med artikel 7.1 i förordning nr 773/2004 som kommissionen avslog klagomålet (se ovan punkterna 6 och 7).

104 Med hänsyn till de uppgifter om de faktiska och de rättsliga omständigheterna som angetts i klagomålet, finner tribunalen att kommissionen gjorde en lämplig utredning av klagomålet och att kommissionen inte kan kritiseras för att ha åsidosatt sitt uppdrag att genomföra och anta riktlinjer för konkurrenspolitiken.

105 Slutligen konstaterar tribunalen att sökandens argument om att inget av dess argument bestreds eller bedömdes av kommissionen, i själva verket syftar till att ifrågasätta det förhållandet att kommissionen inte tog ställning till de påtalade förfarandena.

106 Talan kan således mot denna bakgrund inte bifallas på sökandens tredje grund, eftersom det är uppenbart att den saknar rättsligt stöd.

*Den femte grunden: Huruvida det har skett en överträdelse av artiklarna 81 EG och 82 EG*

107 Såsom anförts ovan i punkt 22, innehåller ansökan en del som avser ”rättsliga omständigheter”, underbyggd med mycket utförliga argument, angående överträdelsen av artiklarna 81 EG och 82 EG och vilken i huvudsak på nytt upptar de argument som anfördes i klagomålet riktat mot de påtalade åtgärderna och i föreningens svar på kommissionens skrivelse av den 29 augusti 2008.

108 Tribunalen erinrar i detta hänseende om att kommissionen i det angripna beslutet inte uttalade sig om de aktuella idrottsinstansernas påstådda överträdelse av artiklarna 81 EG och 82 EG, utan enbart avslog klagomålet, dels på grund av att sökanden inte hade ett berättigat intresse (se ovan punkt 8) och dels på grund av att det inte förelåg ett tillräckligt gemenskapsintresse av att fullfölja utredningen (se ovan punkt 9). Sökandens argument angående överträdelsen av artiklarna 81 EG och 82 EG är således verkningslösa (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 67 nämnda målet Au Lys de France mot kommissionen, punkt 104).

109 Såsom nämnts ovan i punkt 42, kan det emellertid inte uteslutas att de argument som anförts av sökanden även syftar till att ifrågasätta kommissionens slutsats att omfattningen på den utredning som krävdes var oproportionerlig i förhållande till den ringa sannolikheten att kunna konstatera en överträdelse av artiklarna 81 EG och 82 EG (punkterna 50–56 i det angripna beslutet).

110 En bedömning av sökandens argument är emellertid inte längre nödvändig, eftersom, såsom angetts ovan i punkterna 86 och 87, kommissionen på goda grunder kunde avslå klagomålet på grund av att det inte förelåg någon betydande påverkan på marknadens funktion (punkterna 41–49 i det angripna beslutet).

111 Härav följer således att den femte grunden inte i något fall kan motivera en ogiltigförklaring av det angripna beslutet.

112 Mot bakgrund av det ovanstående finner tribunalen att talan ska ogillas i sin helhet, eftersom grunderna, såsom de i huvudsak har anförts av sökanden, i vissa delar är verkningslösa, det i vissa delar är uppenbart att de inte kan upptas till sakprövning och i övriga delar saknar rättsligt stöd.

**Rättegångskostnader**

113 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

114 Enligt artikel 87.4 tredje stycket i rättegångsreglerna kan tribunalen besluta att en intervenient ska bära sina rättegångskostnader.

115 Kommissionen har yrkat att sökanden ska förpliktas att bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnader. Eftersom sökanden har tappat målet ska kommissionens yrkande bifallas.

116 I enlighet med artikel 87.4 tredje stycket i rättegångsreglerna ska intervenienten bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (fjärde avdelningen)

följande:

**1) Talan ogillas.**

**2) Associazione ”Giùlemanidallajuve” ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.**

**3) Fédération Internationale de Football Association (FIFA) ska bära sina rättegångskostnader.**

Luxemburg den 19 mars 2012

Justitiesekreterare
E. Coulon

Ordförande
I. Pelikánová

## Innehållsförteckning

Bakgrunden till tvisten . . . 2

Förfarandet och parternas yrkanden . . . 3

Rättslig bedömning . . . 4

1. Sökandens yrkanden angående ett föreläggande för kommissionen . . . 4

2. Yrkandena om ogiltigförklaring . . . 4

Den fjärde grunden: Huruvida kommissionen åsidosatte begreppet gemenskapsintresse . . . 6

Ärendets internationella räckvidd . . . 7

Huruvida verkningarna av de påstådda inskränkningarna hade upphört . . . 9

Huruvida det var möjligt att väcka talan vid nationella domstolar . . . 9

Huruvida ärendet hade begränsad ekonomisk betydelse . . . 11

Den första grunden: Huruvida kommissionen åsidosatte motiveringsskyldigheten . . . 12

Den tredje grunden: Huruvida kommissionen har åsidosatt sitt uppdrag att genomföra och anta riktlinjer för konkurrenspolitiken . . . 13

Den femte grunden: Huruvida det har skett en överträdelse av artiklarna 81 EG och 82 EG . . . 14

Rättegångskostnader . . . 15